Trich giang Tieu Bo - 03

Kinh Tiểu Giảng

Trich giang Tieu Bo - 03

Vietnamese, with Unicode Times font

Trích giảng Tiểu Bộ Kinh

Nguyên Tâm Trần Phương Lan

Thiên cung sự - Tiểu bộ kinh

Kinh Lâu đài có con voi

(Khunjaravimàna)

Đ ức Thế Tôn lúc ấy đang trú tại Ràjagaha (Vương xá) ở chổ nuôi sóc trong Veluvana (Trúc lâm). Bấy giờ một hôm có lễ hội được công bố khắp thành Ràjagaha. Mọi người đều phục sức thật đẹp và đi dự lễ hội.

Bấy giờ Đại vương Bimbisàra (Tần Bà Sa) thể theo nguyện vọng của thần dân, ngự ra khỏi cung và đi dự lễ quanh kinh thành trong cảnh vô cùng uy ghi rực rỡ. Thời ấy một thiện nữ nhân trú tại Ràjagaha thấy cảnh huy hoàng của nhà vua, lòng đầy kinh ngạc thích thú, bèn hỏi những người có tiếng thông thái :

-- Nhờ phước nghiệp gì ta tạo được cảnh vinh quang như Thiên giới này?

Họ bảo nàng :

-- Này bạn, một thiện nghiệp cũng như viên ngọc quý làm thỏa nguyện (ngọc như ý), hay cây thần ban điều ước vậy.

Khi nghe thế, nàng tự nhủ: "Ta thấy kết quả trên Thiên giới còn vĩ đại hơn phần thưởng kia (do việc bố thí cúng dường)". Từ đấy nàng trở nên nhiệt tâm thực hành các công đức thiện nghiệp.

Bấy giờ, cha mẹ gửi cho nàng một bộ y phục mới, một sàng tọa mới, một bó hoa sen, sữa, lạc, mật ong, đường và gạo. Khi thấy các thứ này, nàng tự bảo: "Ta muốn bố thí, và bây giờ các lễ vật xứng đáng bố thí cúng dường đã có trong tay ta". Và với lòng hoan hỉ, nàng chuẩn bị lễ vật, nhà cửa và bản thân vào ngày hôm sau.

Thời ấy Tôn giả Sàriputta (Xá Lợi Phất) đi khất thực trong thành Ràjagaha, vào đường phố với oai nghi của một người đang đặt chiếc túi đựng một ngàn đồng tiền (dấu hiệu của một người đặc biệt). Người nữ tì của nàng thấy vị Trưởng lão liền thưa :

-- Bạch Tôn giả, xin đưa bình bát cho tiện nữ.

Và nàng nói thêm :

--Xin Tôn giả đi lối này để làm đặc ân cho một tín nữ.

Tôn giả trao nàng chiếc bình bát. Nàng dẫn Tôn giả đến nhà. Lúc ấy nữ nhân kia chào đón và phục vụ Tôn giả. Trong lúc nàng thết đãi Ngài, nàng phát nguyện: "Do uy lực của phước nghiệp này, ước mong ta sẽ được mọi cảnh vinh quang trên Thiên giới, đầy đủ các Thiên tượng, trùng các và sàng tọa, và ước mong không lúc nào thiếu hoa sen".

Kế đó, khi vị Trưởng lão đã thọ thực xong, nàng rửa bình bát và đổ đầy lạc, mật ong, đường, cùng các thứ khác, lại lấy một xấp vải trải lên sàng tọa và trao tận tay vị Trưởng lão. Sau khi vị Trưởng lão đã giã từ, nàng ra lệnh cho hai gia nhân :

-- Hãy đem sàng tọa này và bình bát đến tinh xá, cúng dường Trưởng lão ấy rồi trở về.

Họ tuân lệnh. Về sau, nàng từ trần và được tái sinh vào cõi trời Ba mươi ba trong một Lâu đài bằng vàng cao một trăm do-tuần và có một đoàn tùy tùng hộ tống, gồm một ngàn tiên nữ.

Do ước nguyện của nàng, một con voi quý cao năm do-tuần xuất hiện cho nàng, được quấn quanh mình với các vòng hoa sen và trang điểm cân đai toàn vàng. Bấy giờ vào một ngày lễ hội, chư Thiên đều đi dự, mỗi vị tùy theo uy lực của mình đến Thiên lạc viên Nandana để vui chơi trong ngự uyển. (Từ đây về sau câu chuyện cũng giống như phần sớ giải Lâu đài thứ nhất). Như vậy, chuyện này phải được hiểu như trong chuyện ấy; song ở đây, Tôn giả Moggallàna (Mục kiền liên) ngâm các vần kệ sau :

1- "Voi nàng như ngọn núi huy hoàng,

Tô điểm cân đai đủ ngọc vàng,

Khả ái, oai hùng, đầy tốc lực,

Nhẹ nhàng di chuyển giữa không gian.

2- Đây là một bảo tượng liên hoa,

Ánh sáng sen xanh, đỏ tỏa ra,

Chân cẳng voi đầy hương phấn phủ,

Sen vàng treo lủng lẳng trên ngà.

3- Rải rác hoa sen khắp mặt đường,

Phẳng lì, tô điểm cánh sen tàn,

Khiến lòng mê mẩn, đầy êm ái,

Vương tượng bước đi thật nhịp nhàng.

4- Trong lúc tượng vương tiến bước lên,

Chuổi chuông vàng trỗi khúc êm đềm,

Chúng thanh chẳng khác nào âm nhạc

Năm thứ đàn tơ hợp tấu nên.

5- An tọa trên lưng đại tượng vương,

Xiêm y nàng trắng, khéo trang hoàng,
Trông nàng thù thắng về dung sắc,
Vượt hẳn bao Tiên nữ cả đoàn.
6- Kết quả này do việc cúng dường,
Hay trì giới, hoặc chắp tay nàng ?
Khi nàng được hỏi điều như vậy,
Hãy nói cho ta biết rõ ràng".
7- Nàng Thiên nữ ấy hỉ tâm tràn,
Được Mục Liên Tôn giả hỏi han,
Nàng giải đáp ngay phần hạnh nghiệp,
Và đây là kết quả cho nàng:
8- "Thấy một Sa môn đủ tướng hiền,
Hân hoan thiền định, trí an nhiên,
Con dâng sàng tọa đầy hoa rắc,
Với một tấm khăn vải phủ lên.
9- Tâm tín thành, tay tự trải khăn,
Rải hoa sen nở đã gần tàn,
Cùng chung các cánh hoa sen rụng,
Khắp chốn bao quanh chiếc tọa sàng.
10- Kết quả này do thiện nghiệp duyên,
Nên con nhận được của chư Thiên
Ân tình phụng sự và thương mến,
Con được tôn vinh ở cõi Tiên.
11- Quả thực kẻ nào có tín tâm,
Muốn đem sàng tọa để cung dâng
Những người giải thoát, tâm thanh tịnh,
Sẽ được như con, hưởng phước ân.
12- Vậy do ước vọng được an lành,
Mong quả lớn sau sẽ đạt thành,
Phải tặng tọa sàng cho những vị

Mang thân đời cuối chẳng lai sanh".

Nhận xét:

Bố thí, trì giới, các cõi Trời, là những bài học đầu tiên Đức Phật dạy cho các đệ tử tại gia khởi đầu học đạo, và những ai có tín tâm vào lời dạy của Ngài đều muốn thực hành chúng để đem lại an lạc hạnh phúc cho bản thân và nhiều người khác ở đời này lẫn đời sau.

Thực hành bố thí là thực hành tính vị tha, sẵn sàng phục vụ những ai đang có nhu cầu trong cuộc sống, thay vì phục vụ riêng mình vốn là khuynh hướng tự nhiên của con người. Nàng thiếu nữ trong chuyện này tượng trưng những người đầy lòng tin vào đạo, ước mong có cơ hội để thực hiện tâm nguyện của người Phật tử tại gia. Và cơ hội ấy đã đến. Nàng gặp duyên lành tiếp xúc với Tôn giả Sàriputta, đệ nhất đại đệ tử được Đức Phật ban danh hiệu "Vị tướng quân chánh pháp" (Dhammasenapati), tượng trưng trí tuệ tối cao của hàng đệ tử xuất gia, chỉ đứng sau trí tuệ vô thượng của Đức Phật mà thôi.

Quả đúng như lời Đức Phật dạy, nàng đã gặp vị đại diện phước điền vô thượng ở đời để gieo trồng công đức, nên hạt giống ấy đem lại bao kết quả sung mãn cho nàng về sau.

Nàng tín nữ thể hiện ước mong phục vụ một bậc cao tăng hiền đức qua cách trân trọng dâng lên Tôn giả tứ sự cúng dường tùy theo khả năng và phương tiện khiêm tốn của nàng, đó là tất cả những gì nàng có được do cha mẹ đã tặng nàng. Sự việc ấy nói lên tấm lòng thành kính của nàng trong khi thực hành bố thí và đem lại kết quả đời sau phù hợp với nguyện vọng của nàng.

Các vần thi kệ Pàli miêu tả một bảo tượng liên hoa, đó là một voi báu phủ đầy hoa sen tỏa ánh sáng với các chi tiết đặc sắc chứng tỏ nghệ thuật thi ca điêu luyện của chư vị kết tập kinh điển đã đưa người đọc vào một bối cảnh Thiên giới tân kỳ chưa từng có trong các bộ kinh trước.

Tiếp theo cảnh huy hoàng của nàng Thiên nữ ngự trên lưng voi ấy là những lời giải thích của nàng về sự tương quan giữa nghiệp nhân và nghiệp quả, cùng lời nhắn nhủ của nàng với những ai có lòng tin vào đạo muốn thực hành thiện sự để được an lạc hạnh phúc trong cả hai thế giới chư Thiên và nhân loại.

(Trích Nguyệt san Giác Ngộ, số 36, 03-1999)

-ooOoo-

Đầu trang | Mục lục

[Trở về trang Thư Mục]

last updated: 24-09-2002

Nguồn: Giảng Sư (giangsu.io.vn) — văn bản trích từ kho sách cổ và kinh điển.